

[Erik Hansen (Ålborg amt).] slag, skal stoppes. Jeg finder forslaget til folketingsbeslutning ganske overflødigt, men det skal jo i et udvalg, og derfor kan det passende gå med i det udvalg, som jeg vil bede om at de øvrige lovforslag henvises til, nemlig det udvalg, som allerede er nedsat vedrørende de af socialdemokratiet og SF fremsatte lovforslag. Jeg beder om, at alle forslagene henvises til dette udvalg. Med disse bemærkninger skal jeg på det radikale venstres vegne anbefale lovforslagene fremsat af socialministeren og arbejdsministeren til hurtig og velvillig behandling.

Krog Hansen: Hverken arbejdsministeren eller de andre ordførere har brugt ret megen tid på det forslag, der ligger fra VS. Jeg skal bruge noget mere tid på det, ikke fordi jeg synes, at det, der er skrevet, er særlig intelligent, men fordi man her berører nogle ting, som er oppe i tiden, og som drøftes rundt omkring på arbejdspladserne. Jeg ville sådan set godt have sagt noget pænt om det forslag, som er kommet fra VS, men ærlig talt er det noget svært. Må jeg spørge partiets ordfører, hr. Kjær Rasmussen: hvorfor ødelægger man egentlig en god sag med sådan noget gas som det, man skriver i bemærkningerne? Hvor er argumentationerne henne? For eksempel står der i bemærkningerne til stk. 3:

„Mon medlemmerne af det høje ting kan forestille sig, hvorledes det er at få halveret sin indkomst? Næppe. Vi lever jo i et frit samfund, vil de sige.“

Forstår VS ikke de arbejdsløse i dette land? De får jo ikke en øre mere i timen på grund af en sådan gang goddag, mand — økseskaft. Men lad mig se bort fra disse bemærkninger, som burde være forklarende, men ikke er det, som taler om „frit samfund“ næsten i hver anden linje osv., og komme med et par bemærkninger til de enkelte punkter:

Man foreslår i punkt 1, at arbejdsanvisningen skal tilbage til fagbevægelsen. Se, det er enkelt og klart, det er noget, som vi i vores parti har stor sympati for. Vi mener, at hele denne arbejdsformidling var en stor misforståelse, og vi har heller aldrig stemt for den. Den er også, som det allerede er blevet nævnt, blevet betydelig dyrere, end

man havde forudset. Man kan vel regne med, at den sidste år kostede omkring 65 mill. kr. Har man så haft nogen glæde af det. Har man fået noget for disse penge? Tidligere var det jo sådan, at arbejdsanvisningen blev administreret i stor udstrækning af fagbevægelsen gratis, men nu er man altså kommet af med 65 mill. kr. Hvis man så bare havde fået noget for disse penge, men sagen er jo den, at servicen på mange områder er blevet dårligere.

Jeg har fået fortalt mange historier om, hvordan denne arbejdsformidling virker. Jeg har fået fortalt, at når en arbejdsgiver sender bud efter en svejser, som er specialist i aluminiums svejsning, så får han sendt en mand, som aldrig nogen sinde har set et stykke aluminium. Eller vi kan tage hele problemet med bagerne herinde i hovedstaden. De kører i øjeblikket på dispensation, men får de lov til at fortsætte efter den 1. april? Sagen er jo den, at når en bagermester står og mangler en bager, så er det ikke kl. 9 om formiddagen, når arbejdsformidlingen lukker op. Nej, så er det kl. 2.30 om morgenen eller kl. 3 om morgenen, for at han kan nå at få bagt det brød, som kunderne kommer og køber. Hvem klarer disse problemer? Ja, det gør fagbevægelsen. Pågældende mester ringer, hvis svenden er blevet syg eller han er blevet væk af andre grunde, til fagforeningen, og de bagere, som går arbejdsløse, tager så deres cykel eller bil og kører ud til bagermestrene og klarer de ting, der skal klares. Ønsker man her fra den 1. april, at denne service skal holde op, til skade for bagerne og til skade for mestrene? Jeg kan nævne, at der sidste år blev anvist arbejde på denne måde 5.500 gange, og man kan altså hurtigt regne ud, hvad det vil koste dette samfund, og man kan hurtigt regne ud, hvor mange der ikke får kryddere om morgenen, hvis denne dispensation ikke får lov til at fortsætte efter den 1. april.

Det samme er tilfældet med tjenerne. Det er mange gange sådan, at et selskab først ankommer til en restaurant om aftenen, og at værten ikke vidste, at de ville komme; først på dette tidspunkt har han brug for reservetjenere, og dem kan han ikke få gennem arbejdsformidlingen. Han kommer altså også til at klare sig med at ringe til fagbevægelsen eller ringe til tjenerne.